

DAGEN DA ALT STOD STILLE

Har du noen gang hatt en opplevelse av at tiden står stille? Det har jeg. Og det var en vond opplevelse. Jeg var bare 10 år da det skjedde. Jeg heter Mehdi og bor i et land som heter Iran. Iran er ganske annerledes enn Norge.

Noen år før den forferdelige hendelsen kom pappa over en bibel. Du har kanskje mange bibler hjemme, men i Iran er det faktisk slik at bibler på farsi, altså det språket vi snakker, er helt forbudt. Likevel var det slik at pappa fikk en bibel fra en han kjente godt på jobben. Pappa begynte å lese i den – og han synes historiene om Jesus var helt fantastiske. Pappa ble så berørt at han bestemte seg for å følge Jesus. Han fortalte også mamma, meg og søsteren min alle de fine historiene om Jesus. Og at han uskyldig hadde dødd for oss, selv om han var Gud. Vi hadde aldri hørt noe lignende, og det gjorde sterkt inntrykk på oss. Vi bestemte oss for å bli kristne.

Vi var så glade og takknemlige for at vi hadde møtt Jesus! Men det å bli kristne gjorde ikke livet vårt noe enklere. I Iran er det slik at vi ikke har lov til å bli kristne. Hvis det skjer, kan det skape store problemer for familien, og det gjorde det.

sammen for de forfulgte

Jeg måtte være veldig forsiktig med å fortelle noen på skolen at jeg var blitt kristen. Jeg hørte om ei som gjorde det – og hun ble mobbet, spyttet på og kalt mange stygge ting. Faktisk var det slik at læreren hennes lot alt dette skje. Akkurat som det skulle være greit? Alle lærere burde passe på at barn aldri blir mobbet på skolen! Mange som har blitt kristne får heller ikke lov å studere når de blir eldre, så jeg var litt bekymret for hvordan fremtiden min skulle se ut.

I Iran er det ikke slik som det er hos deg, at du hver søndag bare kan gå inn i en kirke hvor som helst. Her det forbudt med kirker. Derfor samles vi i hemmelighet, hjemme hos hverandre. Ofte møtes vi på ulike steder, slik at vi ikke blir så lett å finne. Vi kjenner heller ikke til så mange andre kristne her. For hvis vi blir oppdaget, skal vi ikke avsløre navnene til de andre kristne i byen.

I Iran kan vi heller ikke studere til å bli prester, slik at kirken kan få en leder. Da pappa ble kristen, startet han en egen kirke hjemme hos oss – men han synes det var mange vanskelig tekster i bibelen og var usikker på

sammen for de forfulgte

hvordan han skulle fortelle andre om Jesus når det er ulovlig. Derfor var han så glad når han kom i kontakt med noen som driver undervisning for prester på internett! Pappa ble en trygg og god leder for kirken vår. Vi var også flere barn som var med, og det var så fint å være der – for der kunne jeg virkelig være meg selv.

Så skjedde det fryktelige. En søndag vi var samlet til gudstjeneste – stormet det inn 10 politimenn. De ropte og skrek, og oppførte seg på en måte jeg ikke visste voksne kunne. Jeg ble veldig redd. De sa at dette var et ulovlig møte og at vi aldri fikk lov til å samle oss slik igjen. Så tok de biblene våre, samlet sammen alle de kristne bøkene og tok alle mobiler. Så kom det verste. De gikk frem til pappa og broren hans, slo dem i ansiktet og tok dem meg seg i bilen. I dagene som fulgte var det som om tiden stod helt stille, jeg var så redd og lei meg.

Etter noen dager fikk vi beskjed om at pappa var i fengsel. Men vi fikk ikke snakke med ham. Etter tre uker kom han ut, og vi så på ham at han ikke hadde hatt det bra. Han fortalte også at om to måneder måtte han tilbake til fengsel. For han hadde fått en dom på 5 år. Bare fordi han hadde ledet kirken! Det er så urettferdig! Vi vil jo bare være sammen og høre om Jesus.

Jeg føler meg ofte redd og motløs når jeg tenker på hva som kan skje med pappa videre og oss som familie. Vil du være med og be for oss? Det er mange som sitter i fengsel i Iran fordi de tror på Jesus. Mange har sagt at de synes det er godt å tenke på at mennesker rundt i verden ber for dem. Jeg håper du kan være med på det!

Historien er bygd på virkelige hendelser. Bildene er illustrasjonsbilder og hentet fra Shutterstock.